

5. Piektais pamats: Pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka lēmums neesot bijis attiecīgi pamatots atbilstoši LESD 296. panta otrās daļas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta prasībām. Atbildētāja apstrīdētajā lēmumā esot tikai abstrakti atsaukusies uz neatbilstībām testēšanas metodikā, tomēr nav paudusi viedokli par jautājumu, kas ir svarīgs lēmuma pieņemšanā — vai un cik lielā mērā testēšanas metodikai ir nepieciešama īpaša iepriekšēja sagatavošana un vai atbildētāja Īstenošanas lēmumā (ES) 2015/158 tādu testēšanas metodiku ir apstiprinājusi.

-
- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem (OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.).
- (²) Komisijas Īstenošanas regula Nr. 725/2011 (2011. gada 25. jūlijs), ar ko izveido procedūru inovatīvu tehnoloģiju apstiprināšanai un sertificēšanai, lai samazinātu CO₂ emisijas no vieglajiem automobiļiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 443/2009 (OV L 194, 26.7.2011, 19. lpp.).
- (³) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2015/158 (2015. gada 30. janvāris) par divu *Robert Bosch GmbH* augstas efektivitātes mainstrāvas ģeneratoru apstiprināšanu par inovatīvu tehnoloģiju CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem automobiļiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 443/2009 (OV L 26, 31.1.2015., 31. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 14. jūnijā — Jalkh/Parlaments

(Lieta T-360/19)

(2019/C 263/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Jean-François Jalkh* (*Gretz-Armainvilliers, France*) (pārstāvis — *F. Wagner*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), attiecībā uz sadarbību ar Eiropas Prokuratūru un OLAF izmeklēšanas efektivitāti (COM(2018)0338 — C8-0214/2018 — 2018J0170(COD));
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. panta pārkāpumu, ciktāl apstrīdētā rezolūcija ļauj Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) piekļūt personas informācijai, kas ir pretrunā tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesībām uz personas datu aizsardzību.
2. Otrais pamats ir saistīts ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. panta pārkāpumu, ciktāl apstrīdētā rezolūcija ļauj OLAF apiet deputātu parlamentāro imunitāti.

3. Trešais pamats ir saistīts ar Eiropas Parlamenta Reglamenta 5. panta un Eiropas Parlamenta Deputātu nolikuma 4. panta pārkāpumu. Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētā rezolūcija ļauj OLAF, pirmkārt, apiet deputātu parlamentāro imunitāti, un, otrkārt, piekļūt dokumentiem, kuri nav Eiropas Parlamenta dokumenti.
4. Ceturtais pamats ir saistīts ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta pārkāpumu, ciktāl ar apstrīdēto rezolūciju ir pārkāptas deputātu tiesības uz aizstāvību.

Prasība, kas celta 2019. gada 16. jūnijā — CF/Parlaments

(Lieta T-361/19)

(2019/C 263/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CF (pārstāvis: A. Daoût, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētos lēmumus;
- uzdot atlīdzināt apstrīdēto lēmumu izraisīto finansiālo un morālo kaitējumu, proti, piešķirt prasītājai provizorisku naudas summu 50 000 EUR apmērā;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot prasību, ar ko tiek lūgts atcelt divus Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2019. gada 16. aprīļa lēmumus, kuros prasītāja ir atzīta par vainīgu psiholoģiskā vardarbībā pret savu bijušo reģistrēto Parlamenta deputāta palīdzi un prasītājai ir noteikts sods — rājiens, prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats — psiholoģiskās vardarbības jēdziena legāldefinīcijas, kura ir ietverta Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 12. pantā, neievērošana, jo Parlamenta priekšsēdētājs neesot ņēmis vērā psiholoģiskās vardarbības jēdzienu veidojošos elementus, kas ir noteikti tiesību aktos un judikatūrā.
2. Otrais pamats — pamatojuma neesamība apstrīdētajos aktos. Prasītāja apgalvo, ka Parlamenta priekšsēdētājs savu pirmo lēmumu motivē, balstoties uz Padomdevējas komitejas nepilnīgo ziņojumu, un ka otrais lēmums neatbilst Eiropas Parlamenta Reglamenta 166. pantā noteiktajiem kritērijiem.